

AQUAFORTS

GIRONA 31 JANER 1915

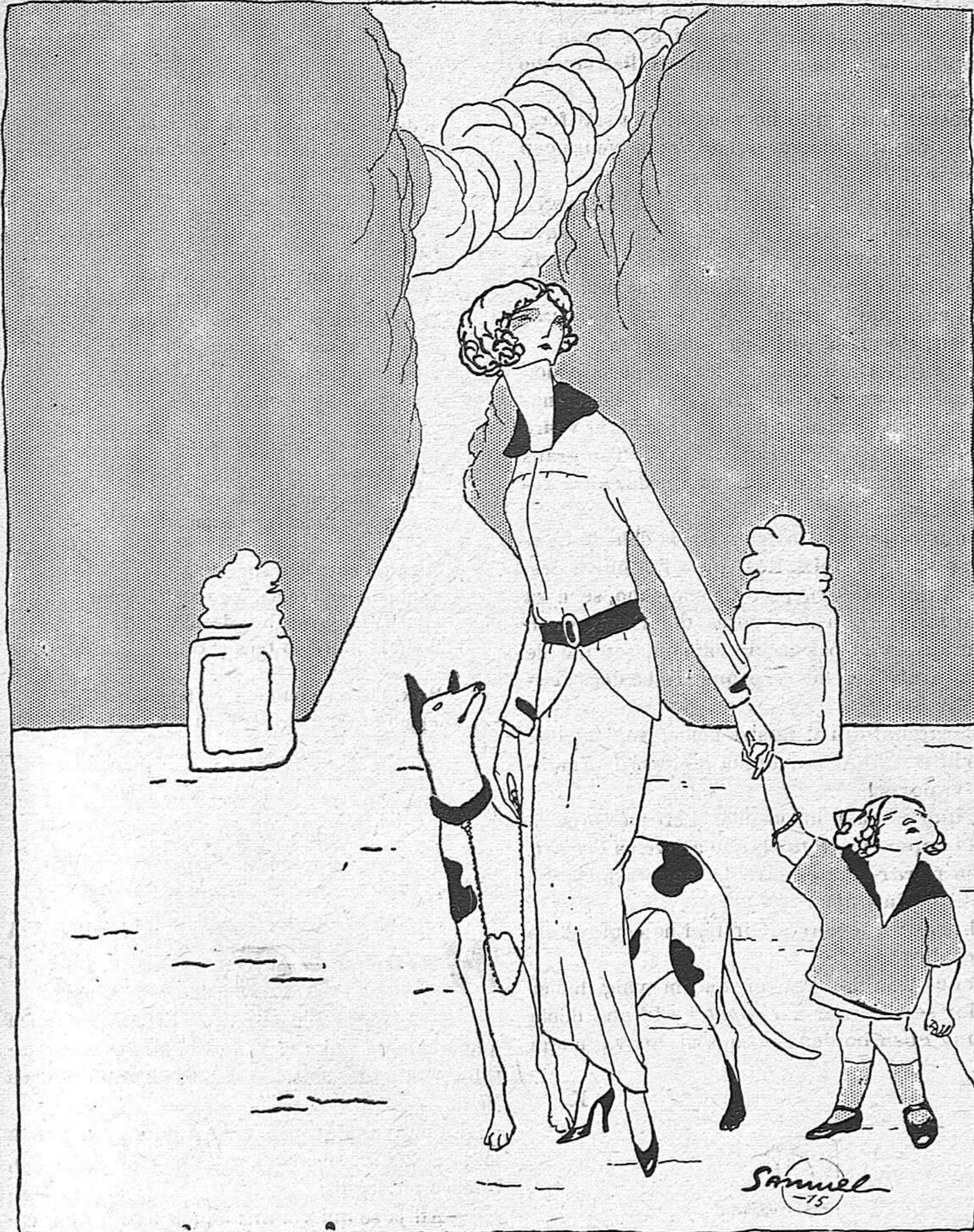
ANY II

NÚM. 25

REVISTA D'ART

■ ■ ■ ■ I HUMOR

10 CÈNTIMS

- Que és aquest aucell tan gros, mamá?
- Es un aereoplà. Anem, anem que tira bombes!
- Ai que bé! Jo'n vull una!

**UN DESIG NO
SATISFET --**

IXÓ, tal com ho sentireu, rigurosament històric, va

passar a un gironí—consti que no era banquer—que'ls seus negocis el van portar a París, sense saber ben be'l francès.

El cas és que un dia ell anava aixís per a divertir-se i vinga a pensar cap aont podria anar a passar la tarda, quan veusaquí que passa un tramvia abarrotat de gent, i amb un lletrero que deia *complet*.

El nostre home que ho veu i diu tot satisfet:

—Te, vaja; anirem a *Complet*; a veure cap aont deù ser!

Espera que'n passi un altre que també vagi a *Complet* i li fa la senyal perquè's pari; pero, que és cas! el tramvia no's va parar. Fa lo mateix amb un altre, i com si rés. L'home que diu:

—Se veu que'ls tramvies que van a *Complet* no's paren; doncs hi pujarem sense parar.

Efectivament; aixís va fer-ho, pero podeu pensar quin esvalot va armar-se entre'ls que anaven al tramvia com sardines al barril, al veure que encara n'hi volia pujar un altre. Tan grans foren les protestes que no li va quedar altra remei que baixar.

Intenta pujar a un altra tramvia dels de *Complet* i li passa lo mateix. Rés! que a l'últim va desdir-se d'anar a *Complet*, i tot xano xano, se'n va a dar un tom cap a les vores del Sena; quan veusaquí que veu passar un vaporet, tot ple de gent amb un lletrero que també deia *Complet*.

—¡Caratsus! diu el nostre home: se veu que també s'hi pot anar per aigua a *Complet*! Agafarem un vaporet!

Pro, que es cas! imposible. Per més que 'ls cridava i esperava, tots els que anaven a *Complet*, no volien parar-se, i encare la gent protestava porque hi volia pujar.

I l'home va tornar a Girona i ho contava als amics tot dient:

—Doncs heu de creurer que'm vaig haber de quedar sense anar a *Complet*, i a fe que debia ser alguna cosa bonica, porque hi anava molta gent!.....

K.

Ja t'hi tenim...!

A L'AMIC EN T. M.

De sa hermosura t'ha fet esclau
aquella rosa de jersei blau.

Moltes vegades havem parlat
dels grans disgustos que dú l'amor,
i sempre, sempre t'has alabat
de que tenies ben lliure 'l cor.

De que quan balles, tot abraçant
a la parella molt fortament,
li dius:—Hermosa, t'estimo tant
que per a aimar-te visc solzament.—

I tals paraules—segons tú dius—
son oblidades en un minut;
i al separar-te'n llavors rius
tot pensant qu'ella t'haurá cregut..

Avui amb una que't creu formal,
demá amb una altre que't té per bò,
aixís enganyes, aixís fas mal,
creient ser hábil conquistadó.

Mes en la vida no tot surt bé
—i el que no ho cregui va equivocat—
puix hi ha Tenorio que molt preté,
i anant per llana surt esquilat.

A tú tal cosa t'ha succeit;
volguent fer broma, jogà amb l'Amor,
ell t'ha fet presa, ben decidit;
avui ja lliure no tens el cor.

Puix, no hi ha dubte, t'ha fet esclau
aquella rosa de jersei blau.

BRIKS.

HSTORIC

OTA la familia está
reunida a taula, a
l' hora de dinar.

El *papí* explica
que a cân *fulano* i a cân *sutano* i a cân *per-tot*, es-
tán estirant desconsideradament l'orella a n' en
Jordi.

La minyona que serveix a taula i que té la
mala costum de ficarse aont no l'hi demanen,
intervé tot seguit:

—Ai! ja sé qui vol dir: aquell baster del ca-
rrer dels Ciutadans!

X.

●●●●●●●●●●

NOSTRES ELEGANTS

Rosa, ritme de llum i primavera,
ique Deu i Amor te siguin companyia.!

Amor, pèls teus ulls clars com una aubada;
per la gracia de llum del teu somriure;
per el teu nom, que és primavera eterna;
per la aroma de l'ànima infancina;
per l'ordre amb que mesures tota cosa;
per tot quan amas Tu, i a Tu t'estima...

Deu, pèl miracle amb que tes mans transformen
dolors i desamors, en alegries.....

●●●●●●●●●●

SOL D' HIVERN

ON deliciosos
aquets matins
festius de la
nostre Ram-

bla, on els trajos de festa de nostres elegants's mostren plens de senzillesa i chic, I son mes deliciosos aquest matins, perque el flirteig del jovent va en abundancia d'aquí i d'allà cercant una cara riallera, una boca roja o uns ulls encesos....

Mentrestant i quand la *Banda* acaba de clou-
rer tot el gosar d'aquelles dues hores delicioses,
ella, la nena hermosa, surt al balcó, aquell ba'có
de devant la Perruqueria de la Rambla, acari-
ciant un mirallet, sens dupte company de ses
ilusions, i fent que mirant al sol, dongui resplen-
dor a aquí, a allà, esperant les mirades del jo-
vent atret per aquell mirallet de caçar aloses.

No'n té prou la Merceneta amb els tran-
seunts de la rambla i te una especial distracció

en fer la rateta als parroquians de la Barberia
que aquest dia de poc més que a un no li tallen
el coll.

El dependent atret per aquella claror d'ar-
gent, divisá el caparró daurat de la nostre jove-
neta i les mirades no la deixaven mai. Entretant
el parroquiá prou gesticulava; pero cá! era mas-
sa bonica aquella nena per a no mirarla.

No sabennt com, el dependet deixá que la na-
vaja fes un tall a la cara d'aquell bon Jan i
aquest, veient qui'n tenia la culpa, sortí al balcó
i dirigintse a la Merceneta li digué:

Hermosa Merceneta
que sentada 'n el balcó
está fent-ne la rateta
amb grossa satisfacció,
enlluernant al que m'afaita
amb el reflexe del mirall:
resulta que la rateta
de vosté, m'ha fet un tall.

KIRI

POTINS **E**RA el primer dia que els soldats de cuota, després de fer instrucció, passaren per la Rambla.

La gent sortí de les botigues, dels pisos i fins els tallers interromperen el treball per anar a veure amics... potser molt estimats....

Passava la tropa marcant una marcialitat estupenda, quant al arribar al carreró de Minalí, tots els *cuotas* miraven insistenment cap aquell costat.

Qui havia allí a ma dreta que tots hi deixessin els ulls? El coronel? El general?

No; no hi havia cap militar. Mirantse'ls de un a un i de dalt a baix, hi havia aquella *Lolita* gentil del carrer Nou i la *Mercedes* la hermosa *Mercedes* de càla *Victoria* junt amb una altre amiga.

A llavors ens ferem carrec de les mirades i de l'interés dels de cuota.

CADA dia, invariablement i a la mateixa hora, de 7 a dos quarts de nou del vespre, agafen una cadira i s'assenten darrera els vidres de casa seva.

D'allí, una bona posició estratègica, veuen com la gent passeja per les nostres voltes i riuen de l'un i de l'altre i d'aquella i de la de mes enllà....

Les dugues son gentils i amables, van endolades i son cosines. Com son a casa seva, no creuen ser blanc de les mirades del jovent; pero no saben de dos admiradors que passejen fins a l'última llosa de les voltes per a poder admirarles mes i mes i sentir un goig i una esperança....

Aixó cada dia invariablement i a la mateixa hora, de 7 a dos quarts de nou del vespre.

FRA la setmana pasada: Un dia hermós, el mes hermós, crec jo, de tot l'ivern.

Anavem a la *ferradura*, a les pedreres, per veure cares conegudes i la veritat, varem trovar-n'hi i de ben amades....

Al costat de la *Rosita*, la nostre elegant, hi anava un *Don Juan*, escritor, catalanista, professor i bon xicot.

Pensarem desseguida amb en *Max* que segurament estaria pensant amb ella, mentres ella, la *Rosita*, pasejava dolçament al costat d'un altre, tot donant voltes per aquells deliciosos passatjes de les nostres senyorials Pedreres.

ALEGRES i clares venien unes rialles.... Unes veus conegudes s'atancaven vers mi i prompte unes hermoses cares es descobriren als meus ulls....

(Mentrestant, el sol queia demunt el vert fullatge i uns aucells carinyosos passaven d'aquí, d'allà, de una branca a l'altre.)

La nostra presonera d'amor, la *cubanita* i una nina, acompanyades del *joven* de la segona, anaven al jardí a

gaudir del dia esplendorós, amb cel blau i fresca brisa...

Potser l'amor en lloc tan poetic, es desgrana mes entre ells dos i te mes unitat de sentiment.

SON altes i ben plantades aquelles dues germanes de *pose* aristocrática i sang blava que veiem passejar indiferentes per la nostra Rambla.

Si en l'una admirém la bellesa d'uns ulls puríssims i en l'altre la rojor d'uns llavis esclatants, veiem en les dues la puresa de linies de les estatués grègues.

Honoren la nostre Rambla i li donen un aspecte senyorial....

Solzament faltaven admiradors qu'ho confessessin, i aquets admiradors han sortit, i a la *Trini* d'ulls puríssims, un jove aspirant a metje li conta tretes d'estudiant (es un dir) mentres un jove castellá explica a la *Rosita* dels llavis rojos, unes aventures guerrereres, amb la satisfacció amb que un fill explicaria les proeses del seu pare.

Ja han arribat els de *cuota*. D'aquí, d'allà, del plá, de la montanya, del poble, de la vila, de per tot arreu n'han vingut. N'hi han de tots i per a tots els gustos: n'hi han de guapos, de lletjos, (com en Ribas, cap) d'altres que no ho son tant i d'altres que poden mig anar; com que molts s'hi troven forasters a Girona, veureu que van a colles i no saben aont anar: pero deixeu que passin uns quans dies, i que vegin el bé de Deu de noies que tenim a Girona, i qui mes aviat, qui mes tart, tots trovarán *collocació*.

L'any passat, era en Carlos (el *tremendu*) el que va donar el cop: veiam qui serà aquest any el *terror de las niñeras!*

DIUMENGE, una de les noies presumides es va aixecar tart i amb trajo de cada dia i a cuita corrents, va encaminarse cap a missa, amb la por al cos de no arribar-hi a temps; pero, si: tot just habien començat i respirá.

Ara lo que no pogué pas obtenir fou una cadira, ja que totes, totes, eren completament ocupades.

Allà hi havia un de la Casa que prou volia oferirli la seva, pero pensá que 's descobriria i no podria fer el *potin*.

Ja ho sab dons l'entramaliada nena; allà on hi hagi un jove de la Casa, primer es ella i no ha de fer mes que donar una miradeta interrogadora per a tenirnos a la seva disposició.

EL nostre amic *Samuel*, no sabem pas de quina manera s'ha vist atret per un *talisman* del amor. Es ella una *Pura* angelical a qui ell professa un *carinyo* mes que rabiós. I quan li preguntem: ont vas? Es el *talisman* que m'atrau!

INGENUITAT

—Ja ho sabs Siseta? ¡Aviat et portarán un germaret!

—Sí? Ai qu'estic contenta! I la mamá, no en sàbres?

TOQUEN les vuit del vespre. Pel carrer dels Abeuradors, passen dugues belles endolades, cap a les voltes; allí les esperen.

Un moment més, i veureu com la Pepita dels llavis de sang i la Teodora de cos gracil i blincadis, ben acompanyades, passejen depressa amunt i avall, com si sentissin el fret.

Total, dues parelles: una, apassionada: ningú els destorba; l'altre, amb una simpàtica formalitat, contestan als saludos dels que passen.

NM

VOLEU dir que solter no es sinònim de joventut? I voleu dir que joventut no ho es de alegria, i de obitimitat i d'esplendidesa? Nosaltres diríem que sí i no ens equivocariem.

Amb nosaltres, estem segurs, tindriem les mestres de la Normal, que aquesta vegada i d'aixo es lo qu'es tracta, s'han acreditat d'alegres, d'esplèndides, de plenes de joventut ...

Com tothom sab les Mestres, acompanyades d'aquell bé de Deu d'alumnes on hi abunden les cares ri-

lléres, van anar al Pasteral a fer un dia camp!

I quin dia de camp, fillets de Deu i Maria Santíssima!

Alló era el *delirio* de la gresca, de l'humor i de la joventut.

I com se portaren les Mestres amb les alumnes i com se portaren les alumnes amb les Mestres! I dir encara que a la excursió hi anaven també jovent, del *sexo fuerte*.

Al dinar, les professores acordaren que a la taula s'hi sentessin per parelles i aixis ara una dameta, ara un *jovencito*, s'anava omplint aquella taula.

El dinar, ja se sap, transcorré amb molta gresca i bon humor i les anècdotes de les alumnes rivalitzaven amb les de les mestres.

Després retornaren cap a Girona i 's conta que una de les Mestres digué avans d'arribarhi:

Totes les rialles, tots els xistus alegres, tots els *cuentos*, al entrar a Girona s'han de tornar serietat, sensateç i mesura I qui les va veure diu que varen entrar a Girona com aquell qui plora!

Nosaltres no ho creiem.

AIGUA-FORTS DIARI - - - -

DIA 16. Mercat i verdures a plaça. Hurra! Un servidor de vos-
té s'ha menjat

una col, sense perdiu, com se suposa. Tothom ha proveit de verdura i inutil dir que s'ha pagat a preus alts. En canvi la *Consuelo* de la Plaça del gra, ens diu que el *idem* se abaixa. Arriva amb l'auto de Banyoles un *senyor porc sanglã*.

DIA 17: Sant Antoni ens guarda de pendre mal i de la... tramuntana. Celebra el seu sant l'Anton Clara: el felicitem, un puro a la boca i *apa buenas*. A santa Eugènia toquen sardanes. En aquí si; que hi hem vist a les modistes. Hi eren totes, la *M. gda*, l'*Adelita* la *Marla*, la *Marcé*, la *Catalina*, l'*Antonieta*, la *Marla*, la *Lola*, la *Pilar* i altres i altres.... Comedia al Centre Moral amb el debut den Nicolazoi, pare; un èxit de public. Xoqueula Tonet.

DIA 18: Dia dolent i tramuntana forta. *El Norte* segurament diria:

Avui es un dia dolent
sense pluja i molt de vent.

DIA 19: Els de cuota estrenen un traje militar. Les hermoses fan comentaris; ai! mira fulano qu'elegant; mira en Pau que be li está; i en Pere?

DIA 20: Jura de la Bandera a la plaça de San Domingo. Continua la tramuntana i potser per aixó perquè el vent s'ho haurá emportat, no hem vist res mes.

DIA 21: Dia gris, d'una grisor londinenca, que diria un Xenius. A mitja tarda plou i sembla que la neu ens amenaça.

DIA 22: El sol ha sortit i ha *bañado con sus rayos esplendorosos...* etc. Al Ajuntament avui han representat un comedia molt edificant —*Nada entre dos platos*—. La interpretació ha anat a carrec den Bassols, el *hipotético*, en Font, el *pedagogo*, en L'al, el *higienista*, i un que no parla, molt ben interpretat per el Sr. Mateu. A la taula dels periodistes, en Moner reia, en Grahit pensava amb un clixé per la Vanguardia i en Bosacoma feia una *bacaina*. A la Diputació també hi havia ensaig general. Avui, com es veu ha sigut un dia verdaderament comic i per postres a can Norat un Fouquier, que si no ressucitava morts poc s'en mancava.

DIA 23: Sant Alfons i mitja gala. Els *munis* s'han fet cirar les sabates pero s'han descuidat de planxar els pantalons. I lo qu'els hi convé La Agrupació Normalista ha fet una excursió al Pasteral en número 70, *quedando los excursionistas satisfechos del provecho científico i la parte poética de la misma*, que segons el nostre Brusi *fué múltiple*. Ha començat les obres d'enderrocament d'aquell *gran* monument del carrer d'Utonia. Per nosaltres que no hi deixin ni els fonaments.

DIA 24: Sardanes a Sta. Eugenia. En Ramonet fondista vol casarse. Apa depressa! En Samuel estrena un trajo *dernier* i fa dues conquestes. En Max i un servidor de vostés fe n... vols. Al Principal torneñ els diners a 13 espectadors que hi havia i sospenen la funció. Feien *Lo Positivo*; no es veritat que el titol havia de ser *Negativo*? I *Pido la palabra...*

DIA 25. La companyia Lombardia marxa i arriba en Bertrana. Marxen a Tordera les cosinetes Matas. Bon viatge.

DIA 26: Els de *cuota* van a la Devesa a fer instrucció. Les nostres jovenetes hi son totes. D.ª Victoria amb ses deixebles també hi es. Mentre la *Banda* deixa anar un *wals* rabiós que es ballat per els de *cuota*, les modistetes berenen a la vora del Ter. I quanta poesia!

DIA 27: Arriva en Casademont (hijo) i lo primer que fa, es visitá a la seva anyorada del carrer de San Francisco. Val la pena!

Prou, prou i prou.

OLA.

AIGUA-FORTS

de Barcelona:

Avans de que la noticia fos pública, ja sabiem pel nostre *particular y distinguido amigo* l'Auguet procurador (futur academic de la llengua) que s'hi posava una sucursal de la «*Caixa de descomptes i desquents*» de Barcelona, que's dedicaria *general i exclusivament a*

operacions financieras de canvi i borsa i qu'els de can Norat anirien a viurer en *segón terme*.

COPIEM del «Teatro»:

«Nuestro paisano el tenor Famadas ha cantado con éxito *L' Africana*, en el conunil de Bolonia y actualmente está escriturado para cantar *Un ballo in maschera* en Piacenza».

Quantes i quantes vegades s'haurán penedit els nostres *grans* concellers de no haberlo volgut per la temporada de Fires!

Es alló: «a un pagés doneu-li cols!»

EN Tharrats ha parlat: ha parlat de Girona i ha dit que Girona no'l comprenia, perquè no s'hi venia «Cultura».

I, aprofitant la paraula, ha fet un *xisto* i ha dit que no s'hi venia perquè es una paraula desconeguda, aquí.

Nosaltres, rectificant lo, direm que si no's ven, o millor dit, si no's compra, no es perquè la paraula «Cultura» sigui desconeguda pels gironins, sino perquè ell es massa conegut.

Després, s'ha dignat parlar de nosaltres i ha dit que parlavem massa de la seva incompresa personalitat: i aixó no té res de particular, ben mirat; perquè es de lo milloret que hi ha a Girona.

Si fins pensem ferli un homenatge: (amb h i tot).

DIEN que dintre poc vindrá la célebre Maria Barrientos, a donar un concert al Teatre Principal, i que les butaques se pagarán, perquè la cosa s'ho val, a bons preus.

Nosaltres ja hem encarregat al *oncle* qu'ens guardi *puesto* per deu, al seu *palco*.

AQUESTA vegada la Diputació l'ha encertada. Ha nomenat per a professor i ajudant respectivament de l'Escola d'Arts i Oficis d'Olot al Sr. Ivo Pascual i al Sr. Casadevall.

Felicitem al Jurat, pel seu acert i als artistes per tal distinció.

LA companyia Lombardia ha hagut de marxar perquè de tant be que ho feien, segons en Sánchez ningú els entenia.

Es lo que s'en treu de les crítiques interessades: que el public al adonarse del engany es retrau i passa lo que tots llamentem: el fracás.

Aproposit de les ressenyes del Sr. Sánchez, hem sentit un *xistu* que val la pena de arxivar: al sen-

yor Sánchez li deien: *La nota oficiosa de la Companyi Lombia.*

L' aiguafort que varem dedicar al *Heraldo de Gerona* en el nostre número passat, se li ha posat malament i contesta amb un solt, fent una colla de declaracions ben interessants.

Aném a contestar breument:

En primer lloc, hem de fer constar que entre nosaltres i el Sr. Grahit (molt Sr. nostre) no hi han enenistats periodístiques, ni de cap mena: are, si ell està enfadat amb nosaltres, pitjor per ell! ¿nosaltres ni ho saviem qu' estessim enfadats! si som la gent més pacífica i més bonatxassa de Girona! I total per fer broma dels pinyons torrats? que té que veurer?

D sprés diu en el solt de referencia:

«Nuestra gacetilla, pecaba verdaderamente, de exceso de figuras retóricas, pero en manera alguna, de faltas gramaticales como AIGUA-FORTS y «El Norte» quieren suponer».

Ja confessa que pecava de *exceso de figuras retóricas* però, de faltes gramaticals, no, qu' és com si digués: «Si he ficat els peus a la galleda, però només una mica». Doncs nosaltres l' hi provarem com vulguí, que hi havia tant de faltes gramaticals, com de *exeso de figuras retóricas*.

I encare més: diu, referintse a les regles de la *Retórica y Poética*: *«que hubo abuso? conforme de toda conformidad. De ahí, que la gacetilla resulta CURSI,—esa es la palabra—palabra que ni AIGUA-FORTS ni «El Norte» supieron, aplicarle.*

De manera qu' encare se queixa de que 'l tractessim massa bé. *Desa..... grahit.* Un altre vegada comensarém per aquí!

Si l' «Heraldo» hagués de escoltar els nostres consells, (n' are que siguem joves) li diríem que no fés tant d' ús (o d' abús) de la *Retórica y Poética*, i que quan tingués la pell prima, qu' evités les esgarrinxades.

I prou, que no tot ha d' ésser per a l' «Herado».

DIVENDRES passat va fer vuit dies, quan el Sr. Alcalde estava pressidint la sessió del Ajuntament li varen trinxar les plantes que tenia a la escala de case seva, i li varen *emblanquinar* llastimosament la porta del pis.

Diuen si 's tracta d' una venjansa: en tot cas, serà venjansa de covart, de mala llei, ibruta.

Lo que deu dir en Coll.

Si he dat algún mal pás,
que m' ho diguin cara a cara;
pro no 'm fassin entrâ a casa
haventme de tapâ el nâs.

DIES enrera, els municipals varen pendrer a una dona, uns aucells que tenia per a vendre, a la

Rambla, després de ferli pagar una multa. La cosa en sí, no té res de vituperable i està molt posada en rahó. Lo que no hi trovem prou, es que, després, en lloc de posar en llibertat als aucells, fossin repartits entre uns quants empleats de la casa gran.

No 'n sab res el senyor alcalde?

ENCARE que no ho sembli, a Girona hi ha constituïda una Junta censora de películes, i diem: «encare que no ho sembli» perquè avui fa quinze dies se va projectar en un dels dos *cines* que funcionen a Girona, precisament en el més favoregut per la «bona» societat, una pel·lícula, o millor dit, dues, en les que els senyors respectables que componen aquella junta hi haurien tingut molt que dir, si les haguessin vist avans de projectarles pel public, com mana el reglament.

I per avui prou. Qui sigui confrare, que prengui candela.

JA era hora! A la fi, després de tants exàmens de assignatures amoroses com hem sofert nosaltres, els de la casa, siguent, qui més, qui menys en tots carsejats, n'hi ha hagut un, que ha arribat als ultims fulls del llibre dels enigmes i, en la càtedra del romanticisme, davant d' un tribunal molt seriós, l' han aprovat.

Si, senyors; el nostre benvolgut company de Redacció, l' Antón Bosacoma, ha sigut l' afortunat. El posat de jove viril, estudiós i intel·ligent, unit amb un cor bondadós i amb un caràcter franc i expansiu, ja 's pot dir que, quasi, no li pertanyen; les estones de bon humor que amb ell compartíem; quan tot barrilaire, ens en explicava alguna de les seves, ja no son per nosaltres; desde are, ja te a qui, amb més obligació, ha de contarles.

¡I, fillets de Deul quina mossa tan *despanpanant* n' es l' escullida! Imagineu-vos la: Una nena que encare no haurà fruit dels vint Abrils; d' esbelta alsaria, arrodonida per un sens fi de curves, admirablement tallades; rossa com un fil d' or; amb uns ulls, que semblen dos cràters en estat de erupció, i una boqueta perfílada per uns acarminats llavis que, (perdoni l' amic,) conviden.

Lligat aixó amb una extremada simpatia que mostre per tothom qui la tracta, i amb una infinitat de condicions morals que [atresora, podeu dir, que s' es feta una noia ideal. Es diu Catalina; i te l' hostatje al Pont Major.

La Redacció, al saber que un seu «apostol» camina vers la felicitat, i sens recordar-se que, difícilment omplirà 'l buid que aquesta *evasiva* li causa, li desitja per endevant una bona sort, i solsament espera l' epilec del seu prometatje, car per aquell dia essegura posar-se ses mellors gales.

Redacció i Administració: Rambla, 29, ters, primera

IMPRESA DALMÁU CARLES & COMP.-GIRONA

Francisco Solá

Optica i Joieria

CASA DE CONFIANÇA

RAMBLA

Dalmáu Carles & Cía.

EDITORS

PLAÇA DE L'OLI, 1. - GIRONA

Francisco**Massot**MERCERIA
VANOSNOVITATS
OMBREL·LES

ARGENTERIA

**Gas, Aigua,
Electricitat**

Es cuida d'instalar-ne

La CASA

BOIX

Carrer de les BALLESTERIES, 17

Raimonda Creuhet

Berrefs de totes menes

Trajos per a nins

Corbates, elastics, &

Saló de Modes

RAMBLA, 29

Casa Maresma

GUANTS I NOVITATS

ABEURADORS

**Drogueria d'en
Victor Sarquella**

Máquines Kodak

Máquines Kodak

Productes Kodak

Productes Kodak

Narcís Martí Trayter

PROCURADOR DELS TRIBUNALS

FIGUEROLA, 17, 2n.

FOTOGRAFIA D'ARTd'en **Joan Corominas**

Pujada del Pont de l'edra

PREUS REDUITS

PUNTUALITAT

AMPLIACIONS

REPRODUCCIONS

**Confiteria
NEGRE**El rendez-vous de l'alta societat
gironinaREFRESCS : CAFÉ : LICORS : PASTES
RAMBLA

Perruqueria higiènica

PERE GRANÉS

Pujada del Pont de Pedra

SERVEI ESMERAT

Massatges americans

Perruqueria Dalmáu

INMILLORABLE CONFORT

SILLONS AMERICANS

CIUTADANS, 1. pral.

Cucurull

SASTRE

ESPECIALITAT EN
TRAJOS FORMA SASTRE
PER A SENYORA

CIUTADANS, 3

AMERICAN BARRESSOPONS - DOLSOS
REFRESCS

VINS DE MARCA

OBERI TOTA LA NIT

RAMBLA, 11

**FARMACIA I
PERFUMERIA****La Creu - Roja**

PLAÇA DE L'OLI